

lave det arbejde – hvis det er et mandat, der kommer fra Folketinget, hvis det er et kommissorium, der kommer fra Folketinget – vil gå til opgaven med en sådan seriøsitet, at det, der kommer ud af det, vil være om ikke noget, som vi alle er politisk enige om, så i hvert fald et referencepunkt og et opslagsværk til den fortsatte politiske diskussion, og som følge deraf støtter vi naturligvis de to beslutningsforslag.

Børge Klit Johansen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan følge intentionen bag de to beslutningsforslag fra henholdsvis Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Vi er helt enige i, at debatten om euroen er alt for sort/hvid. Den trænger til nuancer. Vi har brug for flere farver på paletten, og spørgsmålet er: Hvordan får vi dem frem?

Dansk Folkeparti vil have en kommissionsrapport, Enhedslisten en uvildig ekspertudredning og et oplysningsråd.

I bemærkningerne til begge beslutningsforslag er der henvist til forespørgselsdebatten i december, hvor det blev pålagt regeringen at iværksætte en oplysningskampagne om euroen.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at det næppe bliver den kritiske tilgang til euroen, der kommer til at følge den kampagne. Til gengæld forbigår forslagsstillerne, at der via Nævnet for EU-oplysning uddeles midler til oplysning om EU, herunder ØMU'en.

På den baggrund finder vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side, at der er grund til at lægge op til nye oplysningsaktiviteter eller ekspertudredninger.

Hr. Kim Behnke mener, at økonomi ikke er en objektiv videnskab. Det kan jeg fuldstændig tilslutte mig, for til syvende og sidst er beslutningen om en eventuel dansk tilslutning til euroen en politisk beslutning. Ingen kan nå frem til det endelige facit i den sammenhæng ud fra såkaldte uvildige undersøgelser eller ekspertudredninger. Vi må hver især tage stilling, og vi, der mener, debatten om euroen til tider bliver for sort-hvid, må gøre vort til, at den bliver nuanceret, at fordele og ulemper bliver rimeligt belyst.

Vi ser altså den gode vilje bag de to beslutningsforslag, men kan af nævnte grunde ikke støtte dem.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 106, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne allerførst naturligvis takke for behandlingen af B 106. Vi har haft diskussioner, der har spændt vidt omkring, og jeg vil bare give et par enkelte kommentarer med her ved afslutningen af debatten.

For det første vil jeg sige, at det fra Dansk Folkepartis side, når vi har fremsat det her forslag, ikke har handlet om at være for eller imod euroen. Det tager vi jo mange diskussioner om, og det har vi også diskussion om her i Folketingssalen og får det forhåbentlig snart igen. Men det har ikke været hensigten med det her, at vi i forbindelse med dette forslag skulle diskutere for eller imod euroen.

Vi mener faktisk, at vi har forsøgt at komme ud af den diskussion på dette tidspunkt og har sagt, at det handler om noget helt andet. Det handler nemlig om noget, som egentlig burde være en fælles interesse for hele Folketinget: at højne informationsniveauet for os alle sammen omkring det at opgive den nationale valuta til fordel for en europæisk enhedsvaluta.

Det er også rigtigt, som det har været sagt, og det vil jeg med det samme også slå fast, at det er vores opfattelse, at til syvende og sidst, når beslutningen skal træffes ved en ny folkeafstemning i Danmark, er det naturligvis en politisk overvejelse, hver enkelt vælger må gøre sig, om man ønsker at stemme ja eller nej til at opgive kronen.

Men dermed være jo ikke sagt, at vi, selv om det er en politisk beslutning til sidst, så skal afskrive os muligheden af at få lavet noget uvildigt materiale, som kan fortælle os om de økonomiske fordele eller økonomiske ulemper, som vil være ved projektet, og som økonomerne jo også er enige om vil være ved projektet.

Det pudsige har jo netop været at følge de økonomer, som har udtalt sig, som har været tilhængere, og som har været modstandere, at de faktisk har kunnet være enige om en lang række ting som baggrund for, at man kunne diskutere, om man havde en succesfuld valutaunion eller ej.

Noget af det, som de fleste økonomer er enige om, er nemlig, at hvis man skal have en valutaunion, som skal være succesfuld, jamen så må der være en stærk politisk union samtidig inden for det samme geografiske område, der har med valutaunionen at gøre. Og sådan nogle ting kunne det jo være fint at få belyst og se, hvad økonomiske tilhængere og modstandere af projektet eventuelt kunne blive enige om i en